

Színátmenetes háttérretus

Borítók, címfeliratok vagy spéck esetében, amikor a háttér egyetlen nagy, átmenetes (gradiens) tömb, a képen lévő egyéb rajz ellenére is lehet egész gyorsan egy nagy retusálást végezni. Erre a példa az Amazing Spider-Man v1 007-es borítója lesz.

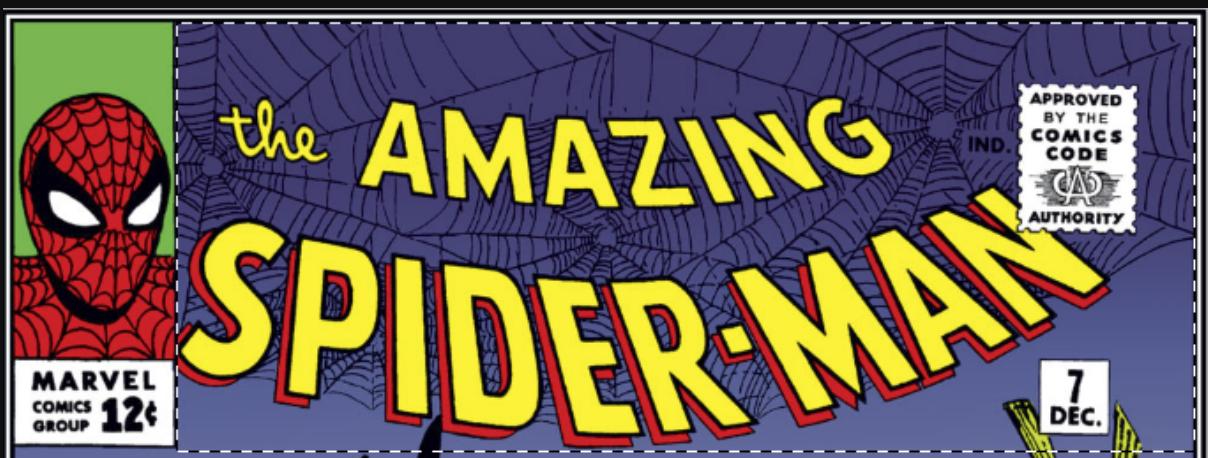

Mint látható, a háttér itt alapvetően egy világoskékből sötétkékbe váltó nagy tömb, erre került rá a rajz, a szövegdoboz, a gondolatbubi, és maga a címlogó is. Ez utóbbira nekünk nincs szükségünk.

Elsőként a kijelölést kell megkezdenünk. Itt rengeteget kell nyomva tartani majd a kijelölés alatt a SHIFT (hozzáadás) és az ALT (kivonás) billentyűket.

Sok hasonló borítónál érdemes Varázspálcával (W) és kijelölés eszközzel (M) levedászni a teljes kék háttteret lap aljától a tetejéig. Itt azért nem azt csináljuk, mert egyszerűbb a szken minősége kiváló, másrészről a Pókember hóna alatti háló miatt sok gond adódna. Vagyis itt hozzáigazításos átmenetet képezünk majd.

Első lépésként a kijelölő eszközzel (M) húzzunk egy nagy téglalapot a címfelirat köré. Az oldal elrendezése folytán (a vékony fehér-fekete keret miatt) érdemes ezt az oldal jobb felső sarkától a felső Pókember-fejes Marvel logó jobb alsó csúcskéig húzni.

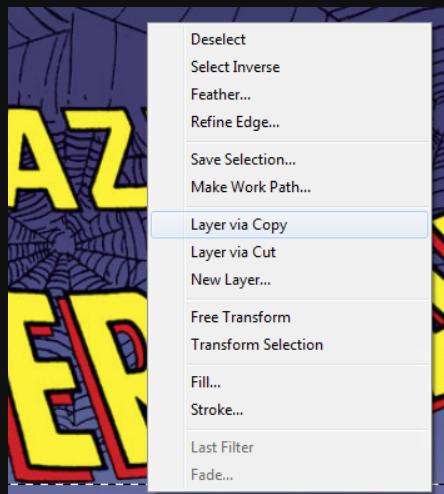
Mivel itt belóg a Keselyű szárnya, ki kell vonnunk azt belőle. Itt érdemes inkább a Lasszót (L) használni és nagyon óvatosan visszanyesni, természetesen az Alt nyomva tartása mellett. A 400% körülbelül nagyítás fokozottan ajánlott a művelet során. Azért jobb itt a lasszó, mert varázspálcás kivonásnál rengeteg feketét kiszedne, ami csak nagyobb gondot okozna, mint használ.

Az a kis sarok – a szárny és a doboz találkozása – egyelőre ne zavarjon minket, később majd elegyengetjük.

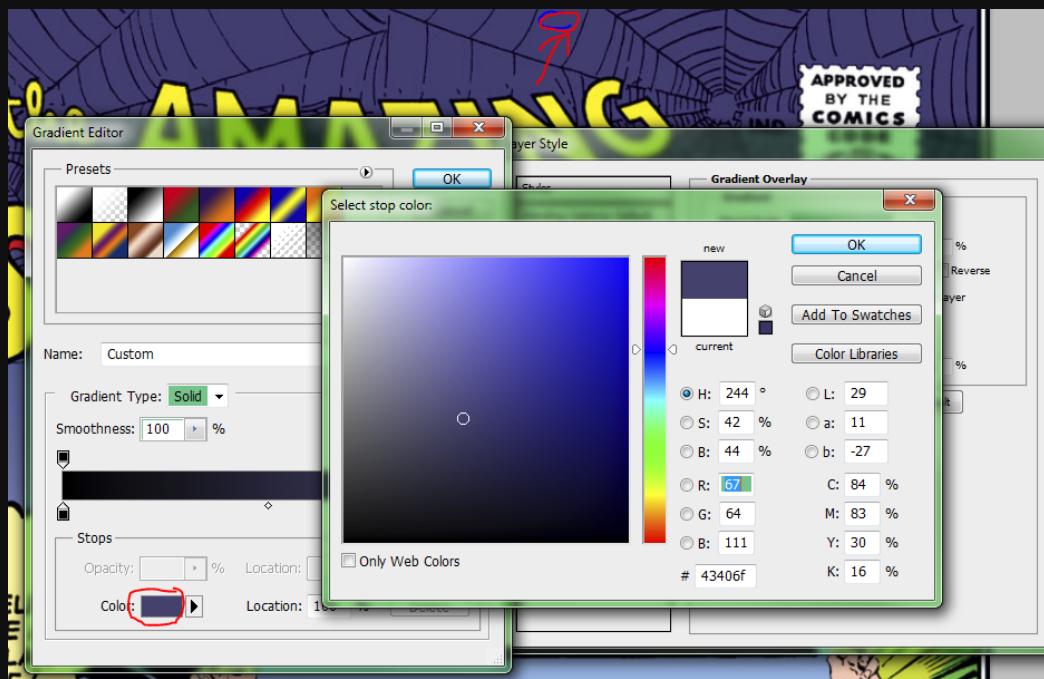
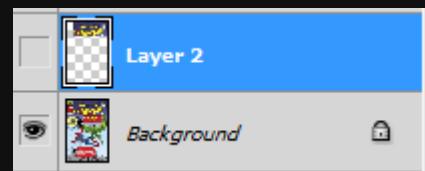
HÁLÓZSÁK TUTORIALOK

Ha megvan minden, amit ki akartunk szedni a kijelölésből, akkor jobb klikk a kijelölésen belül, majd új réteg másolással (Layer via Copy).

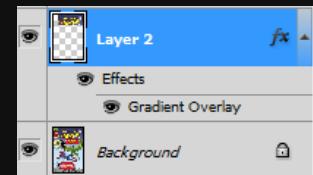

Megjelenik az új réteg a Rétegkezelőben. Elsőként most a kis szem ikonnal rejtük el. Erre akkor van szükség, ha az új rétegünk valahol az oldal széléhez tapad, vagyis eltakarná azt a színt, amit alapul akarunk venni. (Bár amúgy is hasznosabb eleinte eltakarni.)

Ekkor irány a Rétegtulajdonságok (Blending Options; dupla katt a rétegen vagy jobb klikk és második felülről), ott is a Színátmennet/átfedés (Gradient Overlay). Jelen példánkban sima függőleges színátmennetről van szó, vagyis csak a színkezelőhöz (Gradient Editor) kell nyúlnunk. Itt kell a fehérhez (90° -osnál a bal oldali az alsó, a jobb oldali a felső szín, érdemes ezt megjegyezni, mert agyi beállítottságtól függően sokan épp fordítva hinnék, mert ők másiképp orientálódnak) kell kiválasztani a legfelső, legsötétebb kéket.

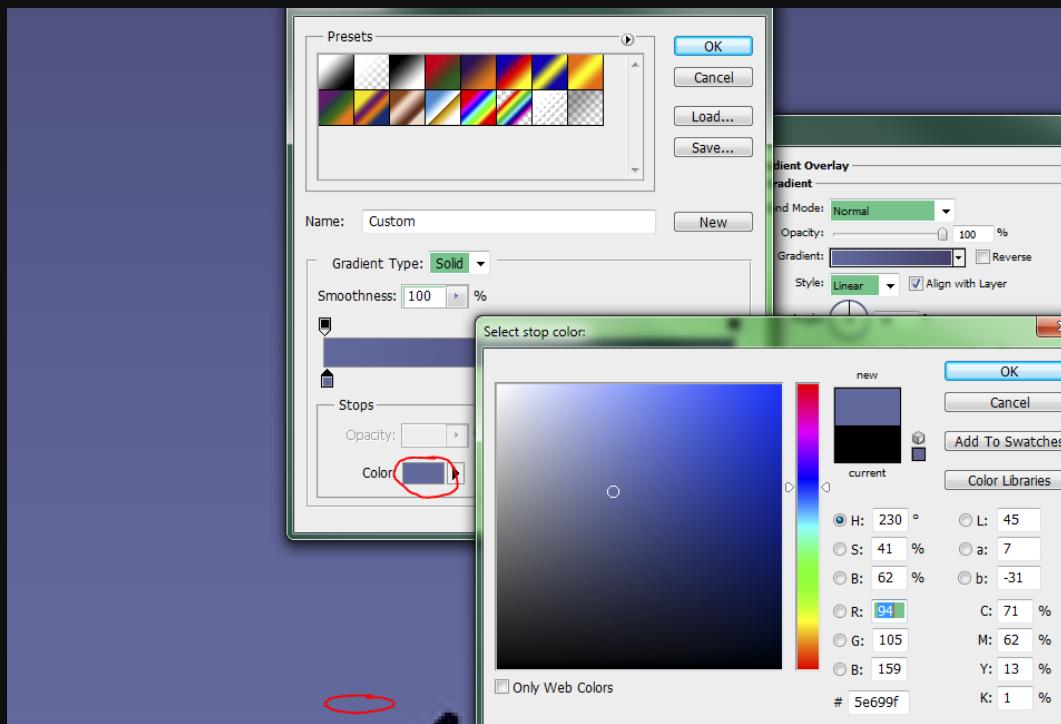

Majd most minden okézzünk le, és állítsuk vissza a réteg láthatóságát. Ez most azért kell, hogy pontosan belőhessük a színgradiens alját. (Ha nem

kellene igazítanunk, akkor a fenti módszerhez hasonlóan választanánk ki az alsó színt is ugyanebben a lépéssorban.)

Ha ismét látható lett a réteg, térjünk vissza a rétegtulajdonságokba és a Színátmennethoz. Itt most válasszuk ki a feketét, és a színének kattintsunk a fekete vonal alatt egy pixellel (gyakorlás, stabil kéz és egér, vagy extrém nagyítás kell hozzá, hogy jól eltaláljuk).

Majd minden leokézünk. Most már csak a Keselyű szárnyánál a belógó kis fehér négyzet elsimítása maradt hátra, amit Klónecsettél (S) gyorsan el lehet végezni. Utána már csak a bubiretus marad, és kész a szűzre retusált borító:

A címfelirat egy másik tutorial alapján kerül át ide. (Vagyis már átkerült, de most láthatóvá tesszük). Megnézzük, kell-e igazítani rajta valamit.

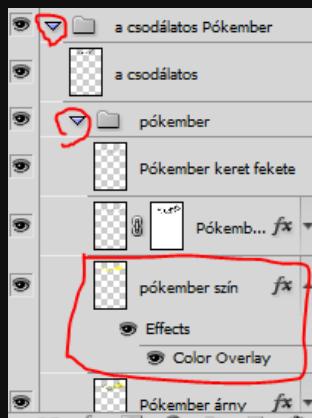

Látható, hogy a háló jobb és baloldalt is kilóg, és hogy az Ötödik rész doboza sincs valami szerencsés helyen. A hálóval kezdjük. Mivel egy Könyvtár, vagyis egy gyűjtő része, így kijelöljük említett gyűjtőt a Rétegkezelőben, majd nyomunk egy szabad alakítást (CTRL+T). A megjelenő keret sarkait megragadva beljebb igazítjuk a teljes címfeliratot, hogy a kilágás megszűnjön. CS4-től felfelé a program érzékeli a nagyobb objektumokat – esetünkben a keretet – és alakítás közben igyekezik odatapasztani az alakított objektumokat. Más szóval: esélyes, hogy alakítás közben egyszerűen a helyére ugrik.

Esztétikailag csinosíthatjuk még úgy, hogy azt a két, az E és R között lelógó szálat kihúzzuk a szövegdobozig, illetve a szárnyvégig. Ezt egyszerűen az Ecettel (B) csináltam, három képpont szélesen, szénfeketével.

Szintén csinosítás, hogy a mostani piros Pókember-feliratot lecseréljük az eredeti borító sárgájára. Itt ki kell bontani a címfelirat gyűjtőjét és megkeresni azt a réteget, ami a színért felel. Jelen esetben ez a „pókember szín” nevű réteg. Itt a rétegtulajdonságokat átállítjuk piros színátfedésből sárgára.

Már csak a sorszámdoboz áthelyezése van hátra. Hogy a szöveg és a doboz együtt mozogjanak, a Rétegkezelőben ismét kijelöljük őket, mindenből, majd nyomunk egy Szabad alakítást (CTRL+T). Most a kettő összetapadt, és együttesen tehetjük át őket egy jobb helyre, jelen esetben egy kicsit feljebb. A szöveget persze átírjuk, ha addig nem tettük volna meg.

Végül a többi felirat marad, amik bepötyögésével már készen van a teljes borító.

